

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 174/2024
21.08.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у правној ствари по тужби тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Славиша Станимировић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради дуга, одлучујући о захтеву Првог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници већа одржаној дана 21.08.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Други основни суд у Београду за поступање у предмету Првог основног суда у Београду П 5998/2024.

Образложење

Први основни суд у Београду је уз допис од 09.07.2024. године Врховном суду доставио предмет П 5998/2024 уз захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари. У захтеву је наведено да је том суду поднета тужба против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Први основни суд у Београду, ради дуга по основу накнаде за обављено медицинско вештачење у предметима Првог основног суда у Београду П 20049/17 и П 7086/18.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

Имајући у виду да је у тужби поднетој Првом основном суду у Београду као орган тужене Републике Србије означен и Први основни суд у Београду, по оцени Врховног суда постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ - Међународни уговори број 9/03 од 26.12.2003. године ... „Службени гласник РС“ - Међународни уговори број 10/15 од 11.05.2015. године).

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 62. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић